

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

8 december 2025

WETSONTWERP
**houdende diverse technische en
dringende bepalingen****Amendementen**

*Zie:*Doc 56 **1181/ (2025/2026):**

- 001: Wetsontwerp.
- 002: Advies van de Hoge Raad voor de Justitie.
- 003: Amendementen.

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

8 décembre 2025

PROJET DE LOI
**portant diverses dispositions techniques
et urgentes****Amendements**

*Voir:*Doc 56 **1181/ (2025/2026):**

- 001: Projet de loi.
- 002: Avis du Conseil supérieur de la Justice.
- 003: Amendements.

02604

Nr. 8 van de heer **Aouasti** en mevrouw **Mutyebele Ngoi**

Art. 20

De voorgestelde bepaling onder 14° vervangen door:

“14° zwangerschapsverlies van de magistraat die zwanger was en zwangerschapsverlies van de echtgenote van de magistraat die zwanger was: twee werkdagen volgend op het zwangerschapsverlies, op voorwaarde dat een verklaring op erewoord aan de korpschef wordt bezorgd waarin het zwangerschapsverlies wordt bevestigd; voor de toepassing van deze bepaling wordt onder zwangerschapsverlies verstaan: alle vormen van zwangerschapsverlies, zowel medisch als spontaan ingeleid, op voorwaarde dat het verlies zich voordoet tijdens de periode tussen het begin van de zwangerschap tot en met 180 dagen zwangerschap.”

VERANTWOORDING

1. Zoals het thans is gesteld, maakt het wetsontwerp het omstandigheidsverlof wegens zwangerschapsverlies vóór de 181ste dag afhankelijk van de voorafgaande verklaring van de zwangerschapstoestand van de magistraat of van de echtgenote of (wettelijk of feitelijk) samenwonende partner van de magistraat of magistraat.

1.1. Naar aanleiding van de bespreking van een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006 en het besluit van de Vlaamse regering van 20 januari 2023 tot vaststelling van de minimale voorwaarden van de rechtspositieregeling van het personeel van lokale en provinciale besturen, wat betreft het toekennen van omstandigheidsverlof in geval van zwangerschapsverlies, heeft de Raad van State erop gewezen dat de verplichte voorafgaande verklaring in het bijzonder personen uitsluit die pas op het moment van het zwangerschapsverlies kennisnemen van hun zwangerschap. De Raad van State heeft de Vlaamse regering verzocht dat verlof toch toe te staan zonder die voorafgaande inlichting (advies 76.004/3).

De Vlaamse regering is dat advies gevolgd, aangezien het besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van de rechtspositie van het personeel van de diensten van de

N° 8 de M. **Aouasti** et Mme **Mutyebele Ngoi**

Art. 20

Remplacer le 14° proposé par ce qui suit:

“14° la perte de grossesse de la magistraat qui était enceinte et la perte de grossesse de l'épouse du magistrat ou du magistrat qui était enceinte: deux jours ouvrables suivant la perte de grossesse, à condition d'adresser une déclaration sur l'honneur au chef de corps attestant de la perte de grossesse; pour l'application de la présente disposition, on entend par “perte de grossesse” toute forme de perte de grossesse, qu'elle soit d'origine médicale ou spontanée, à partir du moment où la perte se produit durant la période depuis le début de la grossesse jusqu'à 180 jours de grossesse inclus.”

JUSTIFICATION

1. En l'état, le projet de loi subordonne le congé de circonstance pour perte de grossesse avant le 181e jour à la déclaration préalable de l'état de grossesse de la magistraat ou de l'épouse ou de la cohabitante (légale ou de fait) du magistrat ou de la magistraat.

1.1. À l'occasion de l'examen d'un avant-projet d'arrêté modifiant le statut du personnel flamand du 13 janvier 2006 et l'arrêté du gouvernement flamand du 20 janvier 2023 fixant les conditions minimales du régime juridique du personnel des administrations locales et provinciales en ce qui concerne l'octroi d'un congé de circonstance en cas de perte de grossesse, le Conseil d'état a souligné que l'obligation de déclaration préalable excluait notamment les personnes qui prennent connaissance de leur état de grossesse au moment de la perte de grossesse. Il a invité le gouvernement flamand à permettre l'octroi de ce congé sans cette information préalable (avis 76.004/3).

Le gouvernement flamand a suivi cet avis puisque le Code de la fonction publique flamande n'exige plus que la production d'une déclaration sur l'honneur de la perte de la

Vlaamse overheid enkel nog het afleggen van een verklaring op eer over het zwangerschapsverlies oplegt (artikel 10.61, eerste lid, 8° en 9°, en tweede lid, 3°, van het besluit van 13 januari 2006).

Zulks is in overeenstemming met het standpunt van het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen (IGVM), dat zich heeft uitgesproken naar aanleiding van de bespreking van een door Les Engagés ingediend wetsvoorstel, dat de toekenning van dat zwangerschapsverlof niet afhankelijk maakte van een voorafgaande verklaring. Het IGVM heeft dan ook aangegeven voorstander te zijn van de regel dat er geen voorafgaande aankondiging van de zwangerschap nodig is om in het raam van dat wetsvoorstel aanspraak te kunnen maken op “miskraamverlof”. Het IGVM acht die bepaling in de praktijk weinig relevant, aangezien ongeveer 80 % van de gevallen zich voordoet tijdens de eerste twaalf weken van de zwangerschap, een periode waarin veel vrouwen hun zwangerschap nog niet aan hun werkgever melden.

Ook de Ligue des familles hechtte om die reden haar goedkeuring aan dat wetsvoorstel.

1.2. Het koninklijk besluit van 9 juni 2024 tot wijziging van het koninklijk besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen betreffende een omstandigheidsverlof bij zwangerschapsverlies, waarop het voorliggende wetsontwerp is gebaseerd, voorziet wel in een dergelijke voorafgaande kennisgeving van de zwangerschap.

Over die tekst heeft de Raad van de Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen echter een advies op eigen initiatief uitgebracht, met de volgende bewoordingen:

“De regering weigerde (...) een ernstige tekortkoming in het ontwerp van Koninklijk Besluit (waarover de Raad niet werd geraadpleegd) te verbeteren, ondanks de opmerkingen van de vakbonden tijdens de onderhandelingen. Om recht te hebben op het verlof, moet het andere lid van het koppel de gebeurtenis enkel melden aan de dienst waar hij of zij onder valt. Het slachtoffer van het miskraam daarentegen moest vooraf haar zwangerschap hebben gemeld. De Code Welzijn op het Werk legt een dergelijke verplichting echter alleen op met het oog op het voorkomen van gezondheidsrisico's en legt geen sancties op als de verplichting niet wordt nageleefd.

Bijgevolg zou de letterlijke toepassing van het Koninklijk Besluit van 9 juni 2024 ertoe kunnen leiden dat het verlof wordt geweigerd aan het slachtoffer van het zwangerschapsverlies maar wel wordt toegekend aan het andere lid van het koppel.

grossesse (article 10.61, alinéa 1er, 8° et 9°, et alinéa 2, 3°, du 13 janvier 2006).

Ceci est conforme à position de l'Institut pour l'égalité des femmes et des hommes (IEFH), exprimée à l'occasion de l'examen d'une proposition de loi déposée par le groupe Des Engagés, qui ne conditionnait pas l'octroi de ce congé de grossesse à une déclaration préalable; l'IEFH s'est ainsi dit “favorable [au] fait qu'aucune annonce préalable de la grossesse ne soit envisagée pour bénéficier du congé “fausse couche” dans le cadre de cette proposition de loi. L'Institut juge cette disposition comme peu pertinente dans la pratique, environ 80 % des cas survenant au cours des douze premières semaines de la grossesse, soit une période durant laquelle de nombreuses femmes ne signalent pas encore leur grossesse à leur employeur”.

La ligue des familles a approuvé également cette proposition de loi pour ce motif.

1.2. L' arrêté royal du 9 juin 2024 modifiant l'arrêté royal du 19 novembre 1998 relatif aux congés et aux absences accordés aux membres du personnel des administrations de l'État concernant un congé de circonstances en cas de perte de grossesse, dont s'inspire le projet de loi prévoit cette notification préalable de la grossesse.

Toutefois, à propos de ce texte, le Conseil pour l'égalité entre les femmes et les hommes a remis un avis d'office en ces termes:

“Le gouvernement a refusé de corriger une lacune grave du projet d'arrêté royal (sur lequel le Conseil n'a pas été consulté), malgré les commentaires formulés par les syndicats lors des négociations. Pour avoir droit au congé, l'autre membre du couple doit uniquement signaler l'événement au service dont il relève. La victime d'une fausse couche, en revanche, devait avoir annoncé sa grossesse à l'avance. Toutefois, le Code du bien-être au travail n'impose une telle obligation qu'en vue de prévenir les risques pour la santé et ne prévoit pas de sanctions en cas de non-respect de l'obligation.

Par conséquent, l'application littérale de l'arrêté royal du 9 juin 2024 pourrait conduire à ce que le congé soit refusé à la victime d'une fausse couche mais soit accordé à l'autre membre du couple. Pire encore, il pourrait même y avoir une

Erger nog, er zou zelfs sprake kunnen zijn van discriminatie tussen twee slachtoffers afhankelijk van het al dan niet aangegeven zijn van de zwangerschap. De Raad zal dan ook een snelle wijziging van de tekst aanbevelen.”

Er wordt derhalve voorgesteld het wetsontwerp te verbeteren door de vereiste van een voorafgaande kennisgeving van de zwangerschap weg te laten.

Het komt de regering toe zich op de wetgevende tekst in kwestie te baseren en desgevallend die ongerijmdheid weg te werken wat de federale ambtenaren betreft.

3. Dit amendement beoogt de voormelde adviezen te volgen wat het document betreft dat het verlof moet rechtvaardigen en, naar het voorbeeld van de regels voor het personeel van de Vlaamse overheid, de vereiste formaliteit te beperken tot een verklaring op erewoord waarin het zwangerschapsverlies wordt meegedeeld.

discrimination entre deux victimes selon que la grossesse a été déclarée ou non. Le Conseil recommandera donc une modification rapide du texte.”

Il est donc proposé de corriger le projet de loi afin de supprimer l'exigence d'une information préalable de l'état de grossesse.

Il appartiendra au gouvernement de s'inspirer du présent texte législatif et de modifier, le cas échéant, cette incongruité pour ce qui concerne les fonctionnaires fédéraux.

3. Le présent amendement tend à suivre les avis précités quant au document devant justifier le congé et à limiter, à l'instar de la fonction publique flamande, la formalité requise à une déclaration sur l'honneur attestant la perte de grossesse.

Khalil Aouasti (PS)
Lydia Mutyebele Ngoi (PS)

Nr. 9 van de heer **Aouasti** en mevrouw **Mutyebele Ngoi**Art. 20/1 (*nieuw*)**Een artikel 20/1 invoegen, luidende:**

“Art. 20/1. Het bij artikel 20 ingevoegde omstandigheidsverlof wordt binnen twee jaar na de inwerkingtreding van de wet geëvalueerd. Die evaluatie houdt rekening met het risico op negatieve effecten, met name het risico op discriminatie, als gevolg van de bekendmaking van een eventuele zwangerschapswens die het opnemen van dat verlof inhoudt.”

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt rekening te houden met de aanbeveling van het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen met betrekking tot het wetsvoorstel “tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 augustus 1963 betreffende het behoud van het normaal loon van werknemers voor afwezigheidsdagen ter gelegenheid van familiegebeurtenissen of voor de vervulling van staatsburgerlijke verplichtingen of van burgerlijke opdrachten, teneinde de lijst van gevallen van klein verlet aan te vullen met de reden “miskraam””.

Na de voordelen van een dergelijk verlof te hebben benadrukt, wijst het IGVM erop dat men ook aandacht moet besteden aan de mogelijke negatieve gevolgen van een dergelijk verlof. Volgens het IGVM is het wetsvoorstel in kwestie weliswaar een positief initiatief omdat het zwangerschapsverlies erkent als een ingrijpende gebeurtenis. Men mag evenwel niet uit het oog verliezen dat wanneer een werkneemster een dergelijk verlof opneemt, zij daarmee erkent dat zij mogelijk een kinderwens heeft, wat door de werkgever als negatief kan worden gepercipieerd. Het IGVM vraagt dan ook aandacht te besteden aan dat aspect.

N° 9 de M. **Aouasti** et Mme **Mutyebele Ngoi**Art. 20/1 (*nouveau*)**Insérer un article 20/1, rédigé comme suit:**

“Art. 20/1. Le congé de circonstance inséré par l'article 20 fait l'objet d'une évaluation dans les deux années suivant l'entrée en vigueur de la loi. Cette évaluation prend en compte le risque de conséquences négatives, notamment le risque de discrimination, consécutives à l'annonce de l'éventuel projet de grossesse qu'implique la prise de ce congé.”

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à prendre en compte la recommandation de l'Institut pour l'égalité des femmes et des hommes à propos de la Proposition de loi modifiant l'arrêté royal du 28 août 1963 relatif au maintien de la rémunération normale des travailleurs pour les jours d'absence à l'occasion d'événements familiaux ou en vue de l'accomplissement d'obligations civiques ou de missions civiles, visant à ajouter le motif de fausse couche dans la liste des petits chômages.

Après avoir souligné les vertus d'un tel congé, l'IEFH a précisé ce qui suit: “L'Institut insiste également sur la nécessité de prêter attention aux éventuelles conséquences négatives d'un tel congé. Comme indiqué ci-dessus, il s'agit d'une initiative positive qui reconnaît la perte de grossesse comme un événement bouleversant. Cependant, il ne faut pas perdre de vue que lorsqu'une travailleuse prend un tel congé, elle reconnaît en même temps qu'il est potentiellement question d'un désir d'avoir des enfants, ce qui pourrait être mal perçu par l'employeur. L'Institut demande donc que l'on prête attention à cet aspect.”

Khalil Aouasti (PS)
Lydia Mutyebele Ngoi (PS)